

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διά τους έντός του Κράτ.
ανά 12 φύλλα δραχ. 3

Διά τὸ Ἐξωτερικὸν Φύλλο:
21. Φράγ. 7.

ΑΡΙΘ. 88.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἢ
γραμμὴ ὄβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἢ
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 2 Ἀπριλίου 1864.

—ΑΣ ΦΥΓΗ.—

Ὁ Ληστής εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ζητεῖ εἰς τὸν ἀοπλιον τὸ βαλάντιον ἢ τὴν ζωὴν—ἢ Ἀγγλία, εἰς τὰ σκότη τῆς Διπλωματίας καλυπτομένη, μᾶς εἶπε: Ἐκλέξατε, ὦ ἀδύνατοι, ἢ τὴν ἀρπαγὴν τῶν κτημάτων σας, τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς χώρας σας, τὴν καταστροφὴν τῶν Φρουριῶν σας, μὲ τὴν ἐλευθερίαν—ἢ τὴν Προστασίαν μου, μὲ τὸν ἐξαγγλισμὸν σας.— Ἡμεῖς, οὐδὲ σιγμὴν δυσάξαντες, ἀνεκράξαμεν: Θέλομεν τὴν πολιτικὴν μας ὑπαρξίν, ἀπαιτοῦμεν τὴν ἐθνικὴν μας ζωὴν! ἄς κορσεθῶσιν αἱ ληστρικαὶ ὀρέξεις οἰαζήποτε καὶ ἂν ὦσι, ἄς κλέψῃ, ἄς ἀρπάξῃ, ἄς κατεδαφίσῃ, ἄς καταστρέψῃ, ἄς ἐρημώσῃ ἢ γενναίᾳ Ἀλβίων τὴν γῆν τῶν ἀδυνάτων, ἀλλ' ἄς φύγῃ!

Γυμνοὶ καὶ πειναλέοι ἄς ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν Προστασίαν τοῦ ἀρπακτικωτέρου τῶν ἐθνῶν, ἀλλ' ἄς φύγῃ!

Ἄς θρηνώμεν ἐπὶ τῶν κενῶν Ταμείων μας, ἐπὶ τῶν Μοναστηριακῶν μας κτημάτων, τὰς μεγαλοδοξίας τοῦ Ξένου καὶ τὴν σπατάλην τῶν ἐπιμορφημάτων του, ἀλλ' ἄς φύγῃ!

Ἄς οἰκτείρωμεν μὲ ἀδελφικὴν ἐλεημοσύνην τοὺς παρ' ἡμῖν γελοίους πιθήκους τοῦ ἐπὶ πεντακονταετίας δεσπότητος γελοιοτάτου καὶ ἀλλοκωτάτου τῶν ἐθνῶν, ἀλλ' ἄς φύγῃ.

Ἄς κλαύσωμεν, δι' ὀλίγον ἔτι, ἐπὶ τῶν ἔλλει-

μάτων, ἐπὶ τῆς διαφθορᾶς, ἐπὶ τῆς παραλυσίας τῆς τάλαιπώρου Κοινωνίας μας, ἀλλ' ὁ αἴτιος τῶν πληγῶν τούτων ὄλων ἄς φύγῃ!

Ἄς φύγῃ, ναὶ ἄς φύγῃ, καὶ οἱ Ξένοι, οἱ διερχόμενοι τὰ ἔρημα καὶ κατερειπωμένα μας παράλια, ἄς διηγῶνται εἰς τὰ ἔθνη πῶς ἐκεῖθεν ἐπέρατεν ἢ Ἀγγλία!...

« Ἄς φύγῃ ἀπὸ τὰ χῶματα τοῦ Ἐφτάνησος ὁ Ξένος,
Καὶ σά Ληττής, στὴν ἀρπαγὴ ἄς φύγῃ φορτωμένος,
Εἶνε γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τέτοια θυσιά ὀλίγη »
Φωνάζουμ' ὄλοι, ἄς φύγῃ!

« Ἄς φύγῃ καὶ ἄς μείνομε γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι,
Ἡ δόξα τῆς ἐλευθερίας τὸ ἔθνος μας χορταίνει,
Εἶνε ἀλαφρεία ἢ θυσιά μας στὴς τύχης μας τὸ ζῆμι »
Φωνάζουμ' ὄλοι, ἄς φύγῃ!

Ἄς φύγῃ κι' ὅποιος κι' ἂν διαβῇ ἀπὸ τὴ μαύρη γῆ μας
Νὰ ἰδῇ τοῦ ὀλέθρου τὴν ἐρμεῖα καὶ τὴν καταστροφὴν μας,
Ἄς κλάψῃ στὴς πατείδος μας τὴν τρομερὴν θυσιά,
Κι' ἀπὸ καρδία ἄς καταρασθῇ τὴν καταθρόνη Ἀγγλία!
Πλὴν στὴν ψυχὴ μας ἡ χάρα καθὲ καταρα πνίγει,
Καὶ μόνον λῆμε ἄς φύγῃ!

Η ΚΥΡΑ ΑΓΓΛΟΥΣΑ ΚΑΙ Η ΚΥΡΑ ΕΛΛΗΝΟΥΣΑ.

ΕΛΛ: Ω! καλῶς τὴν Κυρά Ἀγγλοῦσα μου, τί μοῦ κάνεις; πῶς τόπαθες καὶ μ' ἐνθυμήθηκες;

ΑΓΓΑ: Ἐβγήκα γιὰ νὰ ἰδῶ τὴν κόρσα ποῦ κάνουνε οἱ Ἀγγλοι...

ΕΛΛ: Καὶ μὴν ἠξέροντας ποῦ νὰ πῆς, ἐπειτα ἀπὸ τὴν κόρσα, ἐδιὰθολικες ἐδόθενε γιὰ ν' ἀναπαυθῆς καὶ γιὰ νὰ μὲ ἰδῆς. Ἄς ἴνε. Πέμου στὸ θεῖό σου καὶ τί λογιῆς κόρσα ἐκάμανε ἐκεῖνοι οἱ περιδρόμοι;

ΑΓΓΑ: Θεέ μου, τί παράξενη ὁποῦ εἶσαι, ἂν δὲν εἶχες ἓνα τέτοιο ἀκατανόητο μῖσος ἐναντίον εἰς τοὺς Ἀγγλοῦς; σὲ βεβαιῶνῶ πῶς θὰ ἦσουνε ἡ καλιήτερή μου φιλενάδα.

ΕΛΛ: Καὶ σὺ Ἀγγλοῦσα μου, ἂν εἶχες ὀλιγώτερη ἀγγλομανία ἤθελε εἶσαι ἡ καλιήτερη γυναίκα τοῦ Κόσμου.

ΑΓΓΑ: Τέλος πάντων, τί κακὸ εἶδαμε ἀπὸ τοὺς δυστυχισμένους τούτους ξένους;

ΕΛΛ: Πρωτοῦ σοῦ ἀποκριθῶ, ἤθελα νὰ μοῦ πῆς σὰν τί καλὸ εἶδαμε ἀπὸ δαύτους;

ΑΓΓΑ: Τί καλὸ; τί καλὸ; εἶδαμε τόσα καλὰ, καὶ ποῦ νὰν τὰ θυμηθῶ, ἔγνοιασου ἄς ἔλθουνε οἱ ψορρόελληνες σου, καὶ τότες θ' ἀποζητήσης τοὺς Ἀγγλοῦς καὶ τὰ καλὰ τους.

ΕΛΛ: Ἦθελα ὁμῶς νὰ γνωρίζω ὅλα ἐτούτα τὰ καλὰ ἀπὸ τὰ τώρα, γιὰ νὰ ξέρω κάνε τί θὰ γυρεύω.

ΑΓΓΑ: Ἄ! θέλεις νὰ μάθης τὰ καλὰ τους; ἄκουε λοιπὸν καὶ μέτραε, τοὺς δρόμους μας ποῖς τοὺς ἔφτυασε;

ΕΛΛ: Ἦ ἀγκάριαις

ΑΓΓΑ: Μὰ τοὺς μόλους, τὰ γροφίρια, τὰ δικαστήρια, τὰ τελωνεῖα κτλ. κτλ. κτλ;

ΕΛΛ: Ἦ ἀγκάριαις, ὁ ἰδρωτας τοῦ λαοῦ, ὁ παρὰς μας κτλ. κτλ. κτλ.

ΑΓΓΑ: Ποῖος μᾶς ἔκαμε ἀνθρώπους;

ΕΛΛ: Δὲν καταλαβαίνω τί θέλεις νὰ πῆς, μ' ἂν μὲ ἀνθρώπους ἐνοεῖς ἀγγλικαῖς μόμολες, τότες δὲν σοῦ ἀντιλέγω πῶς οἱ Ἀγγλοι ἐκάμανε ἓνα τέτοιο θαῦμα κοινωνικῆς διαφθορᾶς. Οἱ Ἀγγλοι καὶ τὸ κακὸ μας κεφάλι μᾶς ἐσπρωξεν εἰς ἓνα χάος παραλυσίας καὶ πολιτελείας, ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν ἐλπίζω πῶς θάβγουμε τόσο γλήγορα. — Πράσθεσε εἰς ὅλα τοῦτα ὅτι φεύγουνε τώρα ἀρπάζοντες, καταστρέφοντες καὶ λεηλατοῦντες, καὶ βλέπεις ἂν δὲν τοὺς ἐπληρόσαμε, καὶ πολὺ ἀκριθὰ, τὰ κείξ, τὰ βουτύρατα, τοὺς χοροὺς, τὰ πικνίκια καὶ τὰ πλομπουδιν ποῦ μᾶς ἐμάθανε.

ΑΓΓΑ: Ἀμὰ τὴν πάστρα τους, ποῦ τὴν ἀφίνεις;

ΕΛΛ: Μᾶς κάνουνε πάστρα ὡς καὶ τὰ φρούρια καὶ θέλεις νὰν τήνε λησμονήσω;

ΑΓΓΑ: Ἄσε νὰ ἔλθουνε οἱ χαριτωμένοι σου Ἕλληνες, ἄμὰ τὰ ματαλίμε, νὰ μὴ μπόρῃ πλέον νὰ βγαίνῃ Γυναίκα μονάχη, Ζήτω ἡ ἔνωσις! Νὰ μὴ μπόρῃ νὰ ἔχη κανεὶς πλέον χρήματα σπῆτι του. Ζήτω ἡ ἔνωσις! Νὰ μὴ δύνασαι νὰ χῆς μία σικιὰ χωρὶς νὰ πλερώνῃς δακρμό. Ζήτω ἡ ἔνωσις! Νὰρχεται ὁ κλητήρας νὰ κυττάῃ τῶν κότες σου ἂν ἔχουνε τ' αὐτὸ γιὰ νὰν τὸ πέρνη.

Ζήτω ἡ ἔνωσις! νὰ μὴν ἔχουνε οὔτε Θέατρο, οὔτε Μουσική, οὔτε Πικνίκια, οὔτε...

ΕΛΛ: Οὔτε πολὺ μισθὸ, οὔτε μεγάλη σύνταξη. Πέρα κάνε ὅλα καὶ τίτες σοῦ λέω καὶ γὰ πῶς ἔχῃς δικαίω νὰ μὴ θέλῃς τὴν ἔνωσι.

ΑΓΓΑ: Εἴσεις πολὺ καλὰ, κυρά Ἕλληνούσα, ἂν τὴν λές γιὰ μᾶς, ὅπως τὸ σπῆτι μας μπορεῖ νὰ πάῃ ὀμπρὸς καὶ μὲ χωρὶς μισθὸ.

ΕΛΛ: Ἐτότες λοιπὸν, γιατί τόση καταφορὰ ἐναντίον τῆς ἔνωσεως καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀφοῦ δὲν πρόκειται νὰ συγκρινουμε δραχμαῖς μὲ λίραις;

ΑΓΓΑ: Τί τὸ θέλεις, τοὺς Ἕλληνες τοὺς ἔχω σὲ ἀντιπάθεια, δὲν ἔχουνε οὔτε ἀνατροφή, οὔτε τρόπους, τὸ καλιήτερό τους compliment οἶνε νὰ σοῦ ποῦνε: βρε πιξιε, βρε δεῖξιε.

ΕΛΛ: Σὲ βεβαιῶνῶ ὅπως εἶσαι σὲ μεγάλο λάθος, συγχίζεις τοὺς Κυρίους μὲ τὸν Ὀχλο, τοὺς Ἕλληνες μὲ τὴ Λιχπουριά. — Οἱ Κύριοι ἔχουνε ἀνατροφή καὶ τρόπους νὰ πωληθῶναι εἰς τοὺς Ἀγγλοῦς σου. — Πές μου, εἰς τὸ θεῖό σου, εἶδες ποτὲ κανέναν Ἕλληνα comme-il-faut?

ΑΓΓΑ: Αἱ! ἀκοῦς ἐκεῖ, εἶδα καὶ συναμίλησα μὲ Ἰπουρογῶς, μὲ Στρατηγῶς μὲ Λοχαγῶς, μὲ Τριμηχιάρχα, μὲ Προξένους καὶ μὲ ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους.

ΕΛΛ: Καὶ τοὺς εὐρηκες ὅλους Ἕλληνας;

ΑΓΓΑ: Τοὺς εὐρηκα ὅλους Ἕλληνας καὶ ἂν κανέναν ἀπὸ δαύτους ἀθρώπιζε ἦτανε...

ΕΛΛ: Ἀγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ Μόμολα; Κάπου θὲ νὰ ἐκουθεντίαςες μὲ τὸν Κυρ. Κωστᾶκη τὸν ἐκτακτον ἀπεσταλμένον πούρτε ἀπὸ τὴν Ἰερικῶ. Συμφωνῶ πῶς βρίσκουνται Ἕλληνες χωρὶς ἀνατροφή καὶ γελοῖοι, μὰ πέμου στὸ θεῖό σου, οἱ περισσότεροι Ἀγγλοι ποῦ ἔρχουνται ἐδῶ πέρα, ἔχουνε ἀπάνου τους ψύχα ἀνατροφή; Δὲν εἶνε εἰς ὅλα τους οἱ γελοῖότεροι ἀνθρώποι τοῦ Κόσμου; Στὸ Θέατρο, στὴ Μουσική, στὸν περίπατο, δὲν εἶνε πάντα τους μελυσμένοι; Πῶς ἐφερτήκανε προχθὲς εἰς τὰ κούλουμα; Κι' ἀμὰ μιλεῖς γιὰ τοὺς Ἕλληνας, γιὰ τοὺς Ἕλληνας ὁποῦ οὔτε εἰς τ' ὄνειρό σου δὲν τοὺς εἶδες. Θέλεις γελοῖότερο πρᾶγμα παρὰ νὰ βλέπῃς ἀνθρώπους παντρεμμένους, μὲ ἡλικία καὶ μὲ ἀξίωμα νὰ παρατρέχουνε τοὺς δρόμους ὁποῦ πρωτοφύλιση τὸν ἄλλον; νὰ παίζουνε σὰν τὰ παιδάρια τ' ἀδοῖ καὶ τὸ τριφύγι, νὰ δένουν τὰ μάτια τους, νὰ γανώνουνται, νὰ μπαινούνε σὲ σακιά γιὰ νὰ πιάνουνε γουρουνόπουλα ζουρισμένα καὶ σαπουνισμένα; Ἦ νὰ βγαίνουνε σὰ μασκαραδῆδες μὲ κάτι φωρέματα κερᾶξενά ὁποῦ, ἂν τὰ φορούσανε εἰς τὸ Λογδῖνο, τοὺς ἐθάνανε τῶν αὐγυλιαῖς; Ἐτούταις ὅλαις εἶνε τρέλαις ὁποῦ ἤθελε συγχριῶνται, ἂν δὲν ἐκάνανε ἄλλα χειρότερα. Εἶδες μὲ τί περιφρόνηση καὶ μὲ τί ἀδιακρισία μεταχειρίζονται ἐσᾶς γιὰ πρῶτους, ὁποῦ τοὺς κάνετε τὴν κόρτε καὶ γένεστε γελοῖοι; γιὰ νὰν τοὺς μοιάζετε;

ΑΓΓΑ: Καλὰ, καλὰ! εἶνε ἔμῳς πλούσιοι.

ΕΛΛ: Ὁπιοῦ κλεφτεῖ κι' εἶνε καὶ δυνατὸς γιὰ νὰ βγάῃ σὲ σάλτο τῶν κλεψιαῖς του, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ νῆ καὶ πλοῖσις.

ΑΓΓΑ: Καταλαβαίνω πῶς θέλουμε καὶ σὰ χοντρά.

ΕΛΛ: Κόπιασε νὰ πῆς τὸν Τέ σου καὶ ἄς τ' ἀφῆσουμε.

ΑΓΓΑ: Είναι καλύτερος ὁ Τέξ ἀπὸ τὴν Ἀλιφασκιά.
 ΕΛΛ: Μὲ τὴ διαφορά ὅπου δὲν ἤξερω ἂν ἐπειτα
 εἶπὸ τὴν ἔνωσι θὰ σὺνδέσονται παράδες γιὰ Τέξ, ἐνῶ τὴν
 ἀλιφασκιά, ἐμεῖς τὴν ἔχουμε χάρισμα.

ΑΓΓΑ: Εἶσαι πολὺ ἀδιάκριτη Κυρά Ἑλληνοῦσα!

ΕΛΛ: Εἶσαι πολὺ ἀδιάντροπη Κυρά Ἀγγλοῦσα!

ΑΓΓΑ: Μόρχειται ἡ ὄρεξι νὰ σοῦ δώσω ἓνα καλὸ
 μάθημα ἀνατροφῆς.

ΕΛΛ: Ἐκείνη ὁπόχεις εἶνε πρᾶγμα ξένο· καὶ δὲν
 μπορεῖς νὰν τὸ διαλέσης.

ΑΓΓΑ: Ἀναχωρῶ γιὰ νὰ μὴν ἐρτοῦμε εἰς χειρότερα.

ΕΛΛ: Εὐγε σου κάνεις σὰν τοὺς Ἀγγλοὺς ὅπου φαύ-
 γουνε γιὰ τὰ λιγώτερα, ἐλπίζω ὅμως ὅπως δὲ θὰ μοῦ
 κάμεις καὶ καμμία ζημία ἐπὶ τὸ Ἀγγλικώτερον, πρὸς-
 ἔξ μὴ κατὰ λάθος μοῦ ἀρπάξης τίποτες ἐπὶ τὸ βρεττα-
 νικότερον!

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.

Διήγημα Β'.

(Συνέχεια εἰδὲς ἀριθ. 86)

Ὁ Βιζύρης ἐφώναξε γιὰ τὸν τρίτον ψηλόνε καὶ ὁ τρί-
 ψηλὸς δὲν ἐφαινότουνε.

— Ἀνάσι-μῆσι-κίριμου! ἔρχεται βρὲ ἢ δὲν ἔρχεται;

— Ἐκωττάξαμε ὀλοῦθενε μὰ δὲν τὸν εὐρίσκουμε, λέει
 ὁ ἀρχιψύλακας.

— Γδέστε μὴν ἐφυγε καὶ φερέτεμουτονε εὐθὺς ἐδῶ.

Τῆ στιγμῇ ἐκείνη μπαίνει ὁ ἀρχισυνούχος, ἓνας ἀρά-
 πης μαῦρος σὰν τὴ πίσσα καὶ μακρὴς σὰν τὴ μεγάλη
 σαρακοστή, καὶ μὲ τὰ μάτια ὄξου ἀπὸ τὸ κεφάλι:

— Στὸ Χαρέμι, πασσά μου, ἐμπῆκε ἓνας ψηλὸς-ψη-
 λὸς ἄνθρωπος καὶ τὲν τέλει νὰ ἔσγη, τί νὰ τὸν κάμω;

— Στὸ Χαρέμι; κάνει ὁ Βιζύρης, μὰ ἐτοῦτος δὲν εἶ-
 ναι ὡς φαίνεται τόσο ἀλαλος — τρεχάτε γλήγρορα καὶ
 φερέτετονε ἐδῶ, αἰντε!

Ἰσα νὰν τότε φέρουνε ὁ Βιζύρης, συλλογιζόμενος κη-
 λά-καλά τὴν ὑπόθεσι ἀρχίνας νὰ ἐλπίζη πὼς ἐμπόριε νὰ
 βρεθῆ καὶ ἓνας ψηλὸς ἐξουπνος ὁ ὁποῖος, ὀρελούμενος ἀπὸ
 τὴν περίστασι τῆς ἐνασχολήσεως τοῦ Β'ζηράτου, ἐμπτε-
 νε στὸ χαρέμι νὰ . . . ν' ἀποδείξη πὼς δὲν εἶναι ἀλα-
 λος. Ἡ ἰδέα ἐτούτη ὑπερίσχυσε στὴν ὀθωμανικὴ τοῦ
 ζηλοτυπία, καὶ ἐσχεδιάζε κηλὸς στὸ νοῦτου πὼς ἐπρε-
 πε νὰ ἀνταμείψῃ μίαν τέτοια τολμηρὴ ἐξουπνάδα πρὸ
 ἐτίμαε ὅλο τὸ γένος τῶν ψηλόνε.

Ὁ Βιζύρης ἐσκεπτότουνε ἀκόμα ὄντες κάτι παράξενες
 φωναὶς τὸν ἐκάμανε νὰ ζυπνήσῃ ἀπὸ τὸ γλυκότου ὄνειρο.

18 Ἀράπιδες ἐφέρονταν ἀλυσσοδεμένους ἓναν ἄνθρωπο,
 τὸν ἐφέρονταν ὅπως φέρουνε τοὺς πειθαμένους, ἐξ ἄπὸ
 τὰ ποδάρια, ἐξ ἄπὸ τὴ μίσση καὶ ἐξ ἄπὸ τὸ κεφάλι.
 Πρῶτοι-πρῶτοι ἐφάνηκαν ἐκείνοι ὅπου ἐβασταῦσαν τὰ
 ποδάρια, ἐπειτα ἀπὸ ἓναν κιστεῦ ἐμπῆκανε ἐκεῖνος τῆς
 μίσσης, καὶ τέλος πάντων, ἐπειτα ἀπὸ μισὴ ὄρα ἐφάνη-
 κε τὸ κεφάλι.

Ὁ Βιζύρης ἐμνενε μονοπόδαρος θεωρῶντας ἐκεῖνον τὸν

γίγαντα καὶ ἀρχίνας νὰ μπαίνει εἰς τρομερὴ ἔγνοια συλ-
 λογιζόμενος τὴ ζημία πρὸς ἣτελε κάμει ἀπὸ χαρέμιτου.
 Ἡ κεφαλα τοῦ γίγαντα ἐφώναξε τρομερῶ.

— Ἠθροστετόνε κάτρου, μὰ μὴν τὸν ἀφήσετε ἐλεύθερο
 μὴ μᾶς συνέβη τίποτες ἄλλο.

— Αἱ! πούθενε εἶσαι βρὲ κουτζάμ ἄνθρωπε;

— Ἀνατολίτης πασσά μου, Ἀνατολίτης ἀπὸ τὴν Ἀ-
 νατολή, οὐ! οὐ! οὐ! οὐ! ἀμὰμ πασσά μου καὶ ἐχάθηκα,
 ἔκανε ἐκεῖνος ὁ δύστηνος, κοιλιόμενος σὰν τὸ σκυλί καὶ
 βαστώντας τὴ μεγάλη του κοιλιὰ, οὐ! οὐ! οὐ! ἐχά-
 θηκα!

— ἔγνοια σου, βρὲ ἀνατολίτη, μὴ φοβάσαι δὲν πη-
 θαινεις τίποτσι βρὲ, πέσμου πὼς ἐμπῆκες εἰς τὸ χαρέμι,
 βρὲ σὺ;

— Ἐμπῆκα, πασσά μου, γιατί ἐπρεπε νάμπα, γιατί
 ἐκεῖ μοῦ πάει νὰ στέκουμα, — οὐ! οὐ! οὐ! ἀμὰμ καὶ
 ἐχάθηκα!

— Ἄ σοῦ ἀρέσουνε ἡ χανοῦμισες, βρὲ κα—;

— Ὁ θεὸς φυλάξῃ, πασσά μου!

— Ἄ σὲ κατάλαβα θέσαι εὐνούχος βρὲ;

— Εὐνούχος; Ἄ! νάμουνα εὐνούχος ἄ! νάμουνα εὐ-
 νούχος! ἀμὰμ καὶ ἐχάθηκα!

— Τί διάλογο ἔχεις καὶ βλιάζεις σὰ λύκος; τί διάλογο
 σοῦρτε καὶ μπῆκες εἰς τὸ χαρέμι; Ἐσένα ἡ χανοῦμισαις
 δὲ σ' ἀρέσουνε, ἐσὺ εὐνούχος δὲν εἶσαι, τί διάλογο εἶσαι
 λοιπόν;

— Εἶμαι ἀγγαστρομένος! μὲ συχόρησι ἀπὸ τὸ πρῶ-
 σωπὸ σου, εἶμαι ἀγγαστρομένος! καὶ κοιλοπονῶ ἀπὸ
 τὴν αὐγὴ! Ἐσκουζε ἐκεῖνος ὁ Γίγαντας μὲ τὸν τόνον
 τῆς ἐσχάτης ἀπελπισίας.

— Ἀγγαστρομένος; εἶσαι κουρλὸς βρὲ, ἀκόμα ἄν-
 δρας δὲν ἀγγαστροῦθηκε βρὲ! καὶ σὺ ἀγγαστρολογίσειαι
 βρὲ κα—;

Τότες ὁ Γίγαντας ἐσηκάθηε λίγο ἀπὸ χέμου, ἐκά-
 θησε τὸ διπλοπόδι καὶ ἔκαμε τὴν ἀκόλουθη διήγησι.

— Πρέπει νὰ ξέρης πασσά μου πὼς, γιὰ ταῖς ἀμκρη-
 τίας μου, ἐπαντρεύθηκα καὶ ἐπῆρα μίαν γυναῖκα ὀμνη-
 φήτερον ἀπὸ ὄλαις σου τῆς χανοῦμισαις.

— Μ' ἐκεῖα τὰ μούτρα βρὲ;

— Τί μπαίνουνε τὰ μούτρα, οὔτε γιὰ τὰ μούτρα
 μου τὴν πῆρα, οὔτε γιὰ τὰ μούτρα μου μοῦ τὴ δόσανε,
 ἐγὼ τὴν ἐπῆρα γιὰ τὰ μούτρα της, καὶ οἱ δικοὶ της
 μοῦ τὴ δόσανε γιὰ τὰ πλοῦτια μου, πρέπει νὰ ξέρης
 πὼς πολλοὶ τὴν ἐθέλανε τὴ γυναῖκα μου, καὶ μετὰ
 στοὺς ἄλλους καὶ ὁ Χόντζας-τοῦ χωριοῦ μας, ὁποῦνε
 γιατρὸς περίφημος, μὰ οἱ δικοὶ της μὲ ἐπροτιμῆτανε ἐ-
 μένανε γιατί εἶμαι πλούσιος, ἐπειτα ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἡ-
 μέρας πρὸς τὴν ἐπῆρα, μοῦρτε μίαν ἀρῶν-τια παράξενη,
 ἡ κοιλιὰ μου ἐφούσκωσε καὶ οἱ πόνοι καὶ τὸ ξερατὸ ἔε-
 μ' ἀρῆνανε οὔτε νύχτα οὔτε μερὶ, ἐκράξα τὸ Χόντζα,
 ὁ Χόντζας μὲ ἐρῶσε μ' ἐπικρατήρησε καὶ κρινῶντας
 τὸ κεφάλι του, μοῦ εἶπε πὼς εἶμαι ἀγγαστρομένος.—
 Ἐγὼ στὸ πρῶτο δὲν τὸ ἐπίστεψα, γιατί δὲν αὐτοῦ
 πὼς οἱ ἄνδρες ἀγγαστροῦνοῦνται, μὰ ὁ Χόντζας, πρὸς
 ἐτανε γραμματισμένος, μῶρρε ἓνα βιβλίον Ἑλληνοῦ καὶ
 μοῦ ἐδιόβασε πὼς οἱ παλαιοὶ Ἕλληνας ἀγγαστροῦνοῦνται
 καὶ ἐγεννοῦσανε, πρὸς ἀπὸ τὸ κεφάλι, πρὸς ἀπὸ τὸ μᾶ-

ρὶ καὶ πᾶσι λέοντες, ὄντας εἶδα τὸ χαρτὶ τὸ τυπωμένο τὸ ἐπίστεψα καὶ ἔπαισα στὰ ποδάρια τοῦ Χόντζα νὰ μὲ γλυτρώσῃ, ἐτότες ὁ Χόντζας μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια μοῦπε πῶς ἦτανε πολὺ δύσκολο, μὰ πῶς ἤθελε κομῆ ὅτι μπορέσει, μ' ἔκαμε τότες καὶ τόσους χίλια φλοριά γιὰ ν' ἀγοράσῃ ξιγαστρογύροταρο ὅπου δὲ βρίσκεται παρὰ στὴ Μέκα, ἀπάνουθε ἀπὸ τὸν Ἄγιο τάφο τοῦ Προφήτη, καὶ ἀρχίνησε νὰ μοῦ δῖνῃ αὐτὴν-θράδι ἀπὸ δαῦτο. Ἐκατσα ἐννειάμισι μῆνες εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ ὁ μαῦρος ὁ Χόντζας, γιὰ νὰ μὴ μ' ἀρίνη μονάχου, ἐκομματοῦνε σπῆτι μου, ὄντις ἔρτε ἡ ὥρα νὰ γεννήσω μ' ἐφόντισε, μ' ἀνοῦξε τὴν κοιλιά, καὶ μ' ἐλευθέρωσε· ἴλα ἐτότα μοῦ τὰ εἶπε ὁ Χόντζας καὶ ἡ γυναῖκα μου, ἐγὼ δὲν αἰσθάνθηκα τίποτες.

— Καὶ σ' ἔκαμε νὰ βυζάσῃς κηρύλες τὸ παιδί;

— Ὡςκε, ἔδωσε ἓνα γιαιτρικὸ τῆς γυναίκος μου ποῦ τὸ λινε γαλαργιόταρο, καὶ ἐκέρινε τὸ βιζαίνει ἀκόμα.

— Κι' ἀπὸ τότες δὲν ἐματαγαστροθήκες;

— Ὡςκε γιαιτὶ μοῦπε νὰ μὴν κοττάξω πουλιό, οὔτε τὴ γυναῖκα μου, οὔτε καμμίαν ἄλλη γυναῖκα στὸ πρόσωπο, καὶ μάλιστα, γιὰ νάμε πουλιό ἕσυρος, ἐγὼ τῶς-ἴλα τὴ γυναῖκα μου σπῆτι του.

— Ἄα! ἐκατάλαθα καὶ ἡ γυναῖκα σου τώρα ζῆ μὲ τὸ Χόντζα.

— Σήμερα, ἀπὸ ἀνεμυαλιά μου, περνώντας ἀπὸ τὸ χερέμι σου εἶδα μία χανούμισα ποῦ μὴκαμε νόημα νά-μπω μέσα, ἐμπῆκα καὶ τὴν ἔπαθα οὐ οὐ οὐ! ἀμὰμ καὶ ἐγράθηκα!

— Τί ἔπαθες βρε κε—;

— Ἀγγαστροθήκα πασσά μου, οὐ οὐ οὐ οὐ! ἀμὰμ καὶ ἐγράθηκα!

— Σὺρετόνε σπῆτι του νὰ γεννήσῃ! Ἐφώναξε ὁ Βιζίρης ἀπελιτισμένος.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἔπαυσε κάθε ἄλλη περὶ φηλῶνε ἐξέτασι, ἔδωσε τὴν παραίτησί του ἀπὸ Βιζίρης καὶ ὁ Νάνος ἐπῆρε τὴ θέσι του.

ΦΡΑΓΗΝ—ΜΙΡΑΗΝ.

Πλοιάριον ἀφιχθὲν ἐκ Πατρῶν τὴν προχθὲς ἔφερε τὴν εἰδήσειν ὅτι ἡ συνθήκη τέλος υπεγράφη καὶ ἀντηλλάγη, τὸ δὲ ἐξ Ἀνατολῆς προσερχόμενον Αὐστριακὸν Ἀτμοκίνητον, ὅτι Ἑλληνικὸν Ἀτμόπλοιον φέρον τὴν Ἑλληνικὴν Φρουρὰν προσωρίζετο εἰς Ζάκυνθον.

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Κερκύρας ὅτι ὅλοι οἱ Ἄγγλοι ἀπὸ τοῦ Ἀρμοστού ἕως τὸν τελευταῖον στρατιώτην ἔχουσι τὰ πάντα ἔτοιμα πρὸς ἀναχώρησιν, καὶ ὅτι τὰς 315 ἰστομύτου, τὸ θραδίτερον, δὲν θὰ μείνῃ Ἄγγλος εἰς τὴν Ἰπτανήσον. Ἡ φρουρὰ τῶν Παξῶν καὶ Κυθήρων ἤδη ἀπεστέθη.

— Ἀφρονέτως φθίσῃ ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ἀπουσίαν.

— Ὁ Πέτρος ἀπέθανεν καὶ ἐν Κερκύρα γίνονται διαπληκτικαὶ περὶ τῆς Κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Μητροπολίτου Ἀθανασίου, ἡμεῖς σεβόμεθα, εἶπερ καὶ τις ἄλλος, τὸν ἔθνικὸν Ἀθανάσιον, ἀλλὰ τρέμομεν ὅσας τις θέλομεν

τὴν ποιμαντικὴν του ράβδον μετατροπομένην εἰς κατακτητικὴν ῥομφαίαν, ἐπειδὴ διελλθόντες τὴν ἱστορίαν τῶν Παπῶν ἤδραμεν ἓνα Ἀλέξανδρον Γ'. διάδοχον τοῦ μεγάλου Γρηγορίου, ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκούετω!

— Γίνονται μεγάλα προετοιμασίαι εἰς τὰς Λέσχας μας διὰ τὴν ἔθνικὴν ἐορτὴν τῆς ΚΕ'. Μαρτίου, ἐορτὴ ἧτις ἐφέτος ἔχει ὑπέροπτε μεγάλην τὴν σημασίαν.

— Οἱ Ἐνωστρόφοι ἀναιδῶς κηρύττουσιν ὅτι διετάχθη τὸ 12ον Ἀγγλικὸν τάγμα ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὸ παρ' ἡμῖν φρουροῦν, καὶ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὑποστηρίζουσι τὰ ληρήματα τῶν ταῦτα διὰ στοιχημάτων οὐχὶ μικρᾶς ἀξίας, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν θλακίας τοῦς σπρώχνει τὸ πάθος τῶν!

— Φρικτὸν κακούργημα διεπράχθη κατ' αὐτὰς εἰς τὴν περιοχὴν Βαλτῶν. Καμπίτζης τις ἐδόλοφονήθη ὑπὸ ἀγνώστων διὰ τοῦ ἐπανθρωποτέρου τρόπου. Ἡ ἀνάκρισις ἄχρις ὥρας οὐδέν τι ἐξίχνασε.

— Ἡκούσαμεν ὅτι ἄνθρωποι, πρὸ πολλοῦ λησμονήσαντες τὴν πατρίδα τῶν Κεφαλληνίων καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τρυφῶντες, σκοπεύουσι τώρα νὰ συντρέξωσιν ὡς πληρεξούσιοι, συμβουλευόμεν εἰς τοῦς πλανοδίους τούτους πολιτικούς νὰ μὴ ἀγωνισθῶσιν τὸν ἀγῶνα τοῦτον καὶ νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς πάντοτε ἀδιαφροῦντες καὶ κοιμώμενοι τὸν λήθηρον τῆς ἀναληθσίας, ἐξ οὗ οἱ στεναγμοὶ τῆς δειναστευμένης πατρίδος τῶν δὲν ἠδυνήθισαν ποτὲ νὰ τοῦς ἀφυπνίσωσι.

— Καὶ πάλιν φόβοι καὶ τρόμοι, καὶ πάλιν οἱ Ἐνωστρόφοι φωνασκοῦσιν, ὅτι ἂν ἡ Ἀγγλικὴ φρουρὰ ἀποσυρῆ, πρὶν τῆς ἀφίξεως τῆς Ἑλληνικῆς, συμφοραὶ θὰ συμβῶσιν, Μάλισα ἐσπερμολογεῖτο ἡ φήμη ὅτι οἱ πρῶχοντες (!) τῆς Ζακύνθου ἐπαρουσίασαν ἀναφορὰν εἰς τὸν Τοποτηρητὴν περὶ παρατάσεως τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς (!!!) δὲν θέλομεν ἐπὶ τοσοῦτον ν' ἀδικήσωμεν τοῦς ἀδελφούς Ζακυνθίους, ὥστε νὰ πιστεύωμεν ὅτι παρ' αὐτοῖς ὑπάρχουσι τοιοῦτοι ἐφιάλται. Ἐκτός ἂν ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐφερεν τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 1 Ἀπριλίου.

— Ἰδοῦ ποίας εἰδήσεις μᾶς ἔφερε τὸ ἐξ Ἑλλάδος χθὲς ἀφιχθὲν Ἀτμόπλοιον.

Προσδιωρίσθησαν καὶ εἰς τὴν ἑτοιμοὶ διὰ τὴν Ἐπτάνησον 250 χωροφύλακες, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν Ταγματάρχην Κ. Γενοβέλιν, διορισθέντα ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς ἐν Ἐπτάνησῳ. (Φῶς.)

— Ἡ παράδοσις τῶν Ἰονίων Νήσων παρετάθη κατ' αἴτησιν τοῦ Ἀγγλοῦ Μηχανικοῦ, τοῦ στικλέντος εἰς Κέρκυραν, μέχρι τῆς 28 Μαρτίου ε. π. ἤδη τὰ πάντα εἰσὶν ἔτοιμα πρὸς προσεχῆ ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως δι' Ἐπτάνησον. (Φῶς.)

— Μᾶς γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἀνηγγέθη τηλεγραφικῶς εἰς τὴν Αὐλὴν, ὅτι ἡ Συνθήκη υπεγράφη, καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Φρουρὰ ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπτάνησον περὶ τὸ τέλος Μαρτίου.

Ὁ Συντάκτης ΦΕΡΑΝΑΝΔΟΣ Φ. ΟΛΣΗΣ.

Ὁ Ἰπευθυνός ΜΟΥΣΤΙΟΣ Β. ΖΑΦΡΙΤΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 88.

ΤΗΣ ΔΙΑΦΥΛΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ

Κύριε Συντάχτα.

Παρακαλείσθε να καταχωρήσητε προς γνώσιν του κοινού τὰ ἐπόμενα :

Ὁ Κύρ. Σπυρίδων Φιλιππάκης π. Γερασίμου ἐγέννησε τρεῖς υἱοὺς τὸν Ἰωάννην, Γεράσιμον καὶ Παναγῆν, οἵτινες ἐσύστησαν ἐν Ὀδυσσῶ ἐμπορικὴν Ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἄδελφοὶ Φιλιππάκη· κατὰ τὰ 1850 ὁ Διευθυντὴς τοῦ Καταστήματος Ἰωάννης ἐτρελλάθη καὶ ἐστάλη εἰς Κεφαλληνίαν, ὅπου ἡμεῖς οἱ δύο ἄλλοι ἄδελφοὶ καὶ συνεταιροὶ, Γεράσιμος καὶ Παναγῆς, διεμένοντες δι' ἐμπορικὰς καὶ οἰκιακὰς μας ἐργασίας, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐδιωρίσαμεν τὸν ἡγαπημένον ἀδελφόν μας Γεράσιμον ὡς διαχειριστὴν τοῦ καταστήματός μας, τὸ ὁποῖον ἐδιευθύνετο προσωρινῶς ἀπὸ ἐπιτρόπους.

Καὶ τότε ἔμεινα ἐγὼ ὁ δυστυχὴς Παναγῆς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου ἕως εἰς τὰ 1854 κάμων ταξίδια εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς ἱασίν τῆς φρενοβλαβείας του, πλὴν ὅλα ἀπέβησαν μάταια, ἐπειδὴ κατὰ τὰ 1854 ὁ Ἰωάννης Φιλιππάκης ἀπεβίωσεν.

Ἀπὸ τὰ 1854 μέχρι τῶν 1856 ἀντεποκρινόμεθα ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου Γεράσιμος δι' ἐπιστολῶν. Κατὰ τὰ 1856 ἔλθων ὁ Γεράσιμος ἐξ Ὀδυσσοῦ εἰς Ζάκυνθον, καὶ λαθῶν μὲ ἐμὲ συνέντευξιν μοῦ ἐφάνερωσεν ὅτι ὀλίγα πράγματα δὴθεν ἐξ ὅλης τῆς περιουσίας μας μᾶς ἀπέμειναν, μὲ παρεχώρησε τότε τὸ πλοῖον Ἁγία Παρασκευῆ, τὸ ὁποῖον εἶχα ἀγορασμένον ἐγὼ διὰ χρημάτων τῆς Ἑταιρίας, καὶ μοῦ ἐμέτρησε 5000 τάλλητρα. Ἐγὼ εὐχαριστήθην εἰς τὴν μικρὰν ταύτην παραχώρησιν, συλλογισθόμενος ὅτι ὁ ἀδελφός μου, μολοντί εἶχε λάθει τρεῖς γυναῖκας, εὐρίσκετο γῆρος καὶ ἄτεκνος, καὶ στοχαζόμενος εἰς ἄλλου ὅτι ὢν ἄτεκνος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ λάβῃ καὶ τετάρτην γυναῖκα ἢ κατὰστασίς μας ὅλη ἐπείπε, φυσικῶς τῷ λόγῳ, νὰ περιέλθῃ εἰς τὰ τέκνα μου, τὸ αὐτοσπίτιον καὶ ἡ αὐτὴ ἐλπίς μὲ ἐπαρκαίνησε νὰ εὐχαριστήθω νὰ λάβῃ αὐτὸς τὸ ὄσπῆτιον εἰς Σαλαβάτα μετὰ ὅλα του τὰ ἐξαρτήματα τῆς ἀξίας 15000 τάλλητρα, ἐγὼ δὲ μόνον 800 τάλ. εἰς κτήματα τὰ ὁποῖα εἶχα ὁ ἴδιος ἀγορασμένα.

Κατὰ τὸ ἔτος 1857 συνήψα ἐμπορικὴν Ἑταιρίαν μετὰ τῶν ΚΚ: Παναγῆ Κουρκουμέλη καὶ Συντροφία.

Κατὰ τὸ 1859 ὁ ἡγαπημένος μου ἀδελφός Γεράσιμος ἔλαβε γυναῖκα εἰς τέταρτον γάμον, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας καὶ Ἐξαρχος ΚΚ. Σπυρίδων Κοντομίχαλος ἐκήρυξε Δεσποτικὸν ἀφορισμὸν κατ' αὐτῶν δυστυχῆ ἀδελφῆ Γεράσιμη ποῦ ἐπεσεσ !

Κατὰ τὸ ἔτος 1862 διελύετο καὶ τὸ Κατάστημα Κουρκουμέλη καὶ Σ.α καὶ ἐγὼ ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὅτι μὲ πέντε καὶ μόνον λεπτὰ εὐρέθην, συλλογισθῆτε τὴν θέσιν μου, ἐνῶ εἶχα πέντε τέκνα ἀνήλικα τρία θηλυκὰ καὶ δύο ἀρσενικὰ !

Προστρέχω εἰς τὸν πιστὸν ἀδελφόν μου: Δὲν ἔχω, μοῦ λέγει. Τρέχω εἰς συγγενεῖς καὶ φίλους μοῦ δίδουσι τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν, εἰς τοιαύτην θέσιν εὐρεθεὶς ἐκλαυσα καὶ εἶπα: Ποῦ εἶσαι ἀδελφῆ Ἰωάννη; Τότε εἰς ἐκ τῶν φίλων μου μὲ συμπονεῖ καὶ μὲ λέγει: θάρσει Παναγῆ, ἂν πεθάνω ἐγὼ τῆς πείνης πεθαίνης καὶ σὺ, ὁ φίλος οὗτος ἦτον ὁ Κ. Ἀναστάσιος Στεφάνου Μαζαράκης. Δὲν ἠθέλησα νὰ καταχρασθῶ τῆς γενναίας προσφορῆς τοῦ φίλου μου, καὶ τὸ φιλότιμον μὲ ἐσπρωξε νὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ τὴν πατρίδα μου.

Κατὰ τὸ 1863 Ἰαννουαρίου 2 ἐταξείδευα διὰ νὰ εὐρω τὸ πλοῖον μου πλοιαρχούμενον ἀπὸ τὸν Δημήτριον Σκλάβον, δυστυχῶς ὑπέπεσα καὶ εἰς τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ, φθάσας εἰς Ὀδυσσὸν ἔλαβα περίστασιν νὰ ἴω τὴν μεγάλην μας κατάστασιν, τὸ καύχημα τῆς Κεφαλληνίας, ἢ κατὰστασις αὐτὴ ἀνέβαινε εἰς 750,000 ἀργυρὰ ὅταν ὁ ἀδελφός μας Ἰωάννης ἐτρελλάθη, κάμων τὸν ἰσολογισμὸν καὶ τοιαύτη ἦτον ὁπότεν οἱ ἐπίτροποι, οἵτινες προσωρινῶς διεύθυνον τὸ κατάστημά μας, τὴν ἐπαράδωσαν εἰς χρήματα, κτήματα, ἐμπορεύματα καὶ πιστώματα πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον πιστὸν ἀδελφόν Γεράσιμον ὁπότεν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τὸν ἔστειλεν μὲ ἐπιτροπικὴν ὁ Διευθυντὴς τοῦ καταστήματος Ἰωάννης Φιλιππάκης.

! Αἱ! ἀδελφῆ Γεράσιμη, τί ἀπέγειναν αἱ δύο σιταποθῆκαι μας τῆς χωρητικότητος 30,000 ὁρῶν σίτου μὲ τὴν εἰς μάρμαρον χροσθὴν ἐπιμασίαν Ἄδελφοὶ Φιλιππάκη, αἱ σιταποθῆκαι ἐκεῖναι αἵτινες μᾶς ἐδίδον ἀπὸ 10—12000 ἀργυρὰ ἐνοίκιον κατ' ἔτος ; ! Αἱ πιστὲ ἀδελφε, τί ἔκαμες τὸν ὄραϊν ἐκεῖνον περιόβολον μὲ ἐν ὄσπῆτιον μέσῃ ; ! Αἱ! πιστὲ ἀδελφε ἐνῶ τυρλοῖς ὄμματα εἰς ὅσα σὲ ἐμπιστεύθη δὲν σὲ ἐφθάναν 300,000 ἀργυρὰ εἰς χρε-

ματα και πιστώματα αλλά και τας σιταποθήκας και την εξοχήν επώλησας; Αϊ πιστέ αδελφέ δὲν ἄφρινες τού-
 λόχιστον τὸ έναπομείναν μόνον ὀσπήτιον τὸ ὁποῖον μᾶς
 ἔδιδε 1,000 λίρες κατ' ἔτος ἐνοίκιον, νὰ τρώγεις και νὰ
 μοῦ δίνεις και ἐμὲ κομμάτι ψωμί διὰ νὰ μὴν σβύσης τὴν
 οἰογένειαν φιλιππάκη, ἀλλὰ και αὐτὸ τὸ ἤνρα ὑποθηκευ-
 μένον διὰ 33,000 ἀργυρᾶ; Κλαίων ἐπιστρέφω εἰς τὴν
 πατρίδα κατὰ τὰ 1863 Ἰουλίου 27 ἀνευ χρημάτων, με-
 ταβρίνω εἰς Σαλαβάτα, διὰ νὰ τοῦ εἶπω ὅτι δὲν ἐλυπή-
 θη τοῦλάχιστον τὴν οἰογένειάν μου ἥτις ὑστερεῖτο τοῦ
 περσίου, φθάσαντα δὲ ἐκεῖ ὁ πιστὸς ἀδελφός μου δὲν με
 εἰδέθη... Θεέ! ἡ οἰκία τὴν ὁποῖαν ἐφοδύμησα κατὰ
 τὸ 1848 δὲν με ἐχώρησε! μοῦ ἔστειλεν ἐπιστολὴν δι'
 ἧς μοῦ ἔλεγε ὅτι δὲν ἤθελα ἀξιώθῃ νὰ ἰδῶ τὸ πρόσωπόν
 του! Τρέχει ὁ εἰλικρινὴς φίλος μου Μαζαράκης πρὸς
 αὐτὸν ὅπως τὸν καταπέσῃ νὰ λυπηθῇ τὸν ἀδελφόν του
 Παναγῆ, ἡ ἀπάντησις δὲ ἦν ἔδοσεν ἦτον ἀπάντησις κα-
 τὰρας κατ' ἐμοῦ! Ἀπέναντι δὲ τσοσούτων θυσιῶν ἀδελφέ
 και φίλε Μαζοράκη, βλέπων τὴν καταστροφὴν τῆς πε-
 ριουσίας μου ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ μου, εἶναι τάχα
 ἀνταμοιβὴ νὰ σὲ συμπεριλάβω μεριδιοῦχον διὰ νὰ κι-
 νῶμεν τὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου δίκην και νὰ πλη-
 ρώνεις δικηγορικὰ ὑποδικηγορικὰ, χαρτόσημον και ἄπαν-
 τα τὰ τῆςδὲ κῆς ἐξοδα;!

Κατὰ τὴν 26 Φεβρουαρίου 1864 ἐκινήσαμεν ἀγωγὴν
 κατ' αὐτοῦ, ἐκεῖνος ζητεῖ ἐξάμνηνον προθεσίαν ὅπως φέ-
 ρῃ ἔγγραφα ἀπὸ Ὀδυσσόν, ὡς ἂν εἶχει κανὲν ἰδιαιτερον
 μαγεστράτικο νὰ μὴν ἀποβλέπῃ τοὺς ἀδελφοὺς φιλιπ-
 πάκη ἀλλὰ αὐτὸν και μόνον ὡς μακαρονοποιόν! Τὸν
 ἀδελφόν μου Μαζαράκην ἀποκαλεῖ κερδοσκόπον! Ἠξού-
 ρις, ἀδελφέ Γεράσιμη, τί λέγεις ἢ τί εἶπες; Ὅχι, ἡ κα-
 τὰρα τοῦ ἀρχιερέως, ὁ δεσποτικὸς ἐκεῖνος ἀφορισμὸς διὰ
 τὸν τίταρτον γάμον σου, σὲ ἔκαμε φρενήρη και ἔπεσε

τυφλοῖς ὄμμασιν εἰς τὴν ἀγχόνην! δὲν ἐνθουλήσαι καν
 τὸ θαῦμα ἐκεῖνο ἔπειτα ἀπὸ τὸν ἀφορισμὸν, ὅποταν τὸ
 εἰκονοστάσιόν σου ἐπίασε φωτιὰ και σὺν αὐτῷ κατεκάησαν
 τὰ ἀφορισμένα και τρισκατάρατα ζεφανά σου; — αὐτὴ
 ἡ κατὰρα σὲ ἐπαρακίνησε νὰ ἀποκαλέσης τὸν εὐεργέτην
 μου Μαζαράκην κερδοσκόπον, νὰ εἰπῆς ὅτι ἤλθωμεν διὰ
 τῆς ἀγωγῆς μας νὰ σὲ ἐνοχλήσωμεν. Ἄχ! τὸ κρέμα τοῦ
 ἀδελφοῦ σου Παναγῆ βοῶ, παῦσε ἀδελφέ Γεράσιμη,
 ἐκεῖνοι οἵτινες σὲ ἀναγκάζουσι νὰ κάμεις δίκην με ἐμὲ,
 εἴτε δικηγόροι, εἴτε ὑποδικηγόροι, εἴτε φίλοι σου λέ-
 γονται ἐκεῖνοι κερδοσκοποῦν ἐπὶ σοῦ, εἰς ταύτην τὴν
 δίκην διὰ νὰ σὲ ἀφίσουν γυμνόν, διότι προκειμένου
 λόγου περὶ καταστάσεως 750,000 ἀργυρῶν ἔπρεπε
 νὰ ἐξετάσωσιν ἂν ἤματι νόθος ἢ νόμιμος υἱὸς τοῦ Σπυ-
 ρίδωνος Φιλιππάκη, και ἐπομένως συγκληρονόμος τῆς
 ὀλιγῆς καταστάσεως τῆς ἐταιρίας «Ἀδελφοὶ Φιλιππάκη»
 τὴν ὁποῖαν εἶχαμεν εἰς Ὀδυσσόν! — Φύγε λέγω ἀδελ-
 φέ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν — Φύγε ἀπὸ δικηγόρους και
 ὑποδικηγόρους, διότι, σοῦ τὸ ἐπαναλαμβάνω, αὐτοὶ εἶναι
 οἱ ἀληθεῖς κερδοσκόποι — και ἔλα νὰ σὲ ἀγκαλιάσω.

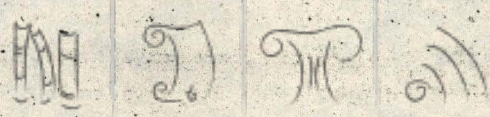
Ποῖος δικαστής, ὅταν λάβῃ γνῶσιν τοῦ ὑπερόγκου πο-
 σοῦ τῆς καταστάσεώς μας τὴν ὁποῖαν σὺ ἔφθειρες, πῶς
 δικαστὴς λέγω θέλει λάβει ἀνά χειρας κάλαμον νὰ
 στερῆσῃ ἐμὲ τῆς πλουσίας μερίδος μου και διὰ τοῦ
 αὐτοῦ ἐκεῖνου καλάμου νὰ φονεύσῃ πέντε ἀθῶα τέχνα,
 ἐμὲ και τὴν γυναῖκα μου;

~~Δικηγόρος τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶναι ὁ Δ. ...~~
~~... ὑποδικηγόρος δὲ ὁ γνηστός ἐν ἰουδαίᾳ ...~~

Κεφαλληνία 19]31 Μαρτίου 1864.

ΠΑΝΑΓΗΣ Σ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥΡΑΦΕΙΟΥ Π ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΗΣΟΥΡΙΟΥ
 ΤΥΠΟΤΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΥΡΓΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.Σ3.Υ2.Φ1.0079